

Το αλφαβητάρι του Αγίου Γρηγορίου του Θεολόγου

Α ρχιζε πάντα απ' το Θεό και πάντα τελειωνε μαζί του
Β ίου το κέρδος είν' αυτό: τη μέρα σου καλά να τελειώνεις
Γ νώριζε όλα τα καλά έργα των δικαίων
Δεινόν το να πεινάει κανείς, μα φοβερότερος ο πλούτος ο παράνομος
Ε νεργετείς; Μάθε λοιπόν πως το Θεό μιμείσαι.
Ζ ήτα απ' το Θεό να σου είναι σπλαχνικός, αν όμως εύσπλαχνος είσαι
και εσύ
Η σάρκα η ανθρώπινη να συγκρατείται πρέπει και να δαμάζεται γ
Θ υμό χαλίνωνε, μη πέσεις έξω από τη λογική
Ί σια ψηλά το βλέμμα σου, στη γλώσσα να 'χεις μέτρο
Κ λειδί στ' αυτιά να βρίσκεται, το γέλιο σου να 'ναι σεμνό
Λ υχνάρι να πορεύεται η λογική μπροστά από κάθε σου έργο
Μ η σου γλυστράει κάτω απ' ότι φαίνεται, εκείνο που υπάρχει
Ν α ερευνάς τα πάντα με το νου, όμως να πράττεις όσα επιτρέπονται
Ξ ένος πως είσαι, μάθε το καλά. Γι' αυτό τίμα τους ξένους
Ό ταν στη γαλήνη ταξιδεύεις, τότε να θυμάσαι τη φουρτούνα
Π άντα να δέχεσαι ευχάριστα, όσα από το Θεό προέρχονται
Ρ αβδί να σε χτυπά του δίκαιου καλύτερα, παρά ο κακός να σε τιμά
Σ τις πόρτες των σοφών να πηγαينوέρχεσαι, μακριά απ' τις θύρες των
πλουσίων
Τ ο μικρό, μικρό δεν είναι όταν σε κάτι μέγα οδηγεί
Υ βριν χαλίνωνε, μακριά απ' την έπαρση μέγας σοφός να γίνεις
Φ υλάξου συ απ' το πέσιμο, σαν όμως άλλος πέσει, μη γελάς
Χ άρισμα το να σε φθονούν, αίσχος και μέγα, να φθονείς εσύ
Ψ υχή που στο Θεό προσφέρεται, είναι η καλύτερη θυσία
Ω, ποιος θα τα φυλάξει όλα αυτά; Αυτός και θα σωθεί!

Πηγή: Ιερά Μονή Προσήτου Ηλίου Θήρας

Άγκυρα

ΔΕΛΤΙΟ - ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΕΝΟΡΙΑΣ
ΑΓΙΑΣ ΜΑΡΙΝΑΣ ΓΕΩΠΟΝΙΚΩΝ
ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΑΣΣΑΝΔΡΕΙΑΣ
ΕΤΟΣ 4^ο * ΤΕΥΧΟΣ 11^ο * ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2015
Έδρα: Γεωπονικά. Ν. Καλλικράτεια 63080 Χαλκιδική
Τηλ. Φαξ : 23990 33998. E-mail: santonio@past.auth.gr
Ιστοσελίδα: agia-marina.webnode.com/

ΔΕΛΤΙΟ - ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΕΝΟΡΙΑΣ ΑΓΙΑΣ ΜΑΡΙΝΑΣ ΓΕΩΠΟΝΙΚΩΝ
ΕΤΟΣ 4^ο * ΤΕΥΧΟΣ 11^ο * ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2015

ΣΥΝΑΠΤΗ ΤΙΜΙΩΝ ΔΩΡΩΝ - ΣΥΜΒΟΛΟ ΠΙΣΤΕΩΣ - ΑΓΙΑ ΑΝΑΦΟΡΑ

Ύστερα από τη Μεγάλη Είσοδο ακολουθούν οι «Αιτήσεις». Με αυτές ο Ιερέας μας καλεί να ζητήσουμε από τον Κύριο ειρηνική και χωρίς αμαρτίες την ημέρα μας, Άγγελο φύλακα από κάθε κακό, συγχώρηση των αμαρτιών μας, τα καλά και ωφέλιμα για τις ψυχές μας και ειρήνη στον κόσμο και άλλα πνευματικά αγαθά. Κι εμείς, σε κάθε αίτηση, απαντάμε: «Παράσχου, Κύριε» (δηλαδή, «Χάρισέ μας, Κύριε»).

Κατόπιν μας προτρέπει να αγαπήσουμε ο ένας τον άλλο. Στηρίζεται στα λόγια του Χριστού, σύμφωνα με τα οποία δεν είναι δυνατόν να προσφέρει κανείς το δώρο του στον Θεό, αν προηγουμένως δεν έχει συγχωρεθεί με τον αδελφό του.

Πλησιάζει μετά η ομολογία της πίστεως, όταν δηλαδή όλοι μαζί θα πούμε το «Πιστεύω». Γι' αυτό ακολουθεί το παράγγελμα του διακόνου: «Τας θύρας, τας θύρας! Εν σοφία πρόσχωμεν». Στα παλιά χρόνια οι θυρωροί έπρεπε να προσέχουν τις πόρτες, μήπως μπει στο ναό κάποιος κατηχούμενος ή άπιστος.

Ενώ απαγγέλλουμε το Σύμβολο της Πίστεως, ο Ιερέας ξεσκεπάζει τα τίμια Δώρα και ανακινεί πάνω τους τον «Αέρα». Αυτό συμβολίζει την πνοή του Αγίου Πνεύματος, που σε λίγο θα τα καθαγιάσει.

Μετά καλούμαστε να σταθούμε με ευλάβεια και σεβασμό: «Στόμεν καλώς, στόμεν μετά φόβου...». Τώρα θα προσφέρουμε στο Θεό το μεγάλο Μυστήριο, δείγμα λατρείας και αφοσίωσης.

Ο Ιερέας αρχίζει να απαγγέλλει τη μεγάλη ευχή του Καθαγιασμού των τιμίων Δώρων. Με αυτήν ευχαριστεί τον Θεό για όσα μας έχει δώσει και

ιδίως, γιατί έστειλε τον Μονογενή Υιό Του που μας παρέδωσε το μεγάλο Μυστήριο.

Στο σημείο αυτό εκφωνεί τα λόγια, με τα οποία ο Κύριος συνέστησε το Μυστήριο στη διάρκεια του Μυστικού Δείπνου:

«Λάβετε, φάγετε, τούτο μου εστί το Σώμα, το υπέρ υμών κλώμενον εις άφεσιν αμαρτιών» -δηλαδή, «Λάβετε και φάγετε, αυτό είναι το Σώμα μου, που για χάρη σας κομματιάζεται, για τη συγχώρεση των αμαρτιών σας». Την ώρα αυτή ο Ιερέας δείχνει το ψωμί, που σε λίγο θα γίνει Σώμα Χριστού.

Και μετά από λίγο, δείχνει το Άγιο Ποτήριο με το κρασί και λέει:

«Πίετε εξ αυτού πάντες, τούτο εστί το Αίμα μου, το της Καινής Διαθήκης, το υπέρ ημών εκχυνόμενον εις άφεσιν αμαρτιών» -δηλαδή, «Πιείτε απ' αυτό όλοι, αυτό είναι το Αίμα μου, το αίμα της Καινής Διαθήκης, που χύνεται για σας και για όλους, για την άφεση των αμαρτιών σας».

Και καταλήγει ο Ιερέας, υψώνοντας μαζί τον Άγιο Δίσκο και το Άγιο Ποτήριο: «Τα σα εκ των σων σοί προσφέρομεν κατά πάντα και δια πάντα» - δηλαδή, «αυτά τα δικά Σου Δώρα προσφέρουμε σ' Εσένα σε κάθε καιρό και για όλες τις ευεργεσίες Σου».

Και ακολουθεί η μεγάλη στιγμή. Ο Ιερέας παρακαλεί τον Θεό να στείλει το Άγιο Πνεύμα στα τίμια Δώρα και να τα μεταβάλει σε Σώμα και Αίμα Χριστού.

Ο Ιερέας ευλογεί με το σημείο του Σταυρού πάνω από τον Άγιο Άρτο, λέγοντας: «Και ποιήσον τον μεν άρτον τούτον τίμιον σώμα του Χριστού σου. Αμήν» -δηλαδή, «Και κάνε αυτόν τον Άρτο, το ίδιο το τίμιο Σώμα του Χριστού Σου. Αμήν».

Και μετά ευλογεί πάνω από το Άγιο Ποτήριο, λέγοντας: «Το δε εν τω Ποτηρίω τούτω τίμιον αίμα του Χριστού σου. Αμήν» -που σημαίνει: «Κι αυτό που είναι μέσα σε τούτο το Ποτήριο, (κάνε το) το ίδιο το τίμιο Αίμα του Χριστού Σου. Αμήν».

Και στη συνέχεια, ευλογώντας σταυρωτά τον Άγιο Άρτο και το Άγιο Ποτήριο, ο Ιερέας λέει: «Μεταβαλών τω Πνεύματί Σου τω Αγίω. Αμήν, αμήν, αμήν» -δηλαδή, «Αφού τα μεταβάλεις με το Πνεύμα Σου το Άγιο.

Αμήν, αμήν, αμήν».

Έτσι γίνεται το θαύμα της μεταβολής του ψωμιού και του κρασιού, που προσέφεραν οι Χριστιανοί, στο ίδιο το Σώμα και το ίδιο το Αίμα του Χριστού. Πόσο μεγάλη είναι η τιμή που μας γίνεται, να παρευρισκόμαστε στο μεγάλο αυτό θαύμα!

Την ίδια ώρα οι πιστοί ψάλλουν: «Σε υμνούμεν, σε ευλογούμεν, σοί ευχαριστούμεν, Κύριε, και δεόμεθά σου ο Θεός ημών» -που σημαίνει: «Εσένα υμνούμε, Εσένα ευλογούμε, Εσένα ευχαριστούμε, Κύριε, και Σε παρακαλούμε, Θεέ μας».

Μετά τον Καθαγιασμό των τίμιων Δώρων, ο Ιερέας μνημονεύει όλα τα μέλη της Εκκλησίας. Πρώτα τους Αγίους –και εξαιρετικά την Θεοτόκο. Έστερα τους κεκοιμημένους Χριστιανούς. Τέλος, τους ζωντανούς, με πρώτον τον Αρχιεπίσκοπο. Και για να μη μείνει κανείς έξω από το μεγάλο Δείπνο, στο τέλος ζητάει από τον Κύριο να θυμηθεί: «και ων έκαστος κατά διάνοιαν έχει και πάντων και πασών» -δηλαδή, «και όλους όσους έχει στο νου του ο καθένας, άντρες και γυναίκες».

Σε λίγο, αρχίζει η προετοιμασία για την Θεία Κοινωνία.

ΔΙΠΤΥΧΑ – ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟΣΕΥΧΗ – ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ

Μετά τον Καθαγιασμό των τίμιων Δώρων, ο Ιερέας μνημονεύει όλα τα μέλη της Εκκλησίας. Πρώτα τους Αγίους –και εξαιρετικά την Θεοτόκο. Έστερα τους κεκοιμημένους Χριστιανούς. Τέλος, τους ζωντανούς, με πρώτον τον Αρχιεπίσκοπο. Στο τέλος ζητάει από τον Κύριο να θυμηθεί: «και ων έκαστος κατά διάνοιαν έχει και πάντων και πασών» -δηλαδή, «και όλους όσους έχει στο νου του ο καθένας, άντρες και γυναίκες».

Σε λίγο, αρχίζει η προετοιμασία για την Θεία Κοινωνία.

Όταν ο Ιερέας παύσει να μνημονεύει τα ονόματα των πιστών, βγαίνει στην Ωραία Πύλη και ευλογεί όλο το εκκλησίασμα με τον Τίμιο Σταυρό, λέγοντας: «Και έσται τα ελέη του μεγάλου Θεού και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού μετά πάντων υμών», δηλαδή: «Και ας είναι οι δωρεές του μεγάλου Θεού και Σωτήρα μας Ιησού Χριστού μαζί με όλους σας». Και οι πιστοί απαντούν: «Και μετά του πνεύματός σου» -«Και με το δικό σου πνεύμα».